मघोनस् तुङ् वा क्तिप्योः ॥ ११४ ॥

मघवन्शब्दस्य तुङ् वा स्यात् क्तौ पौ च परे । उङावु इतौ ।

त्रिदचो ऽद्वेर नुण् घौ ॥ ११५ ॥

उकारेत ऋकारेतो ऽचश्च नुण् स्याद् घौ परे । न तु द्वेः ।

स्यात्तस्यालु लुप् फे ॥ ११६ ॥

स्यस्यात्तस्य लुप् स्यात् फे परे । न तु रात् परस्य । मघवान् । मघवा । हे मघवन् । मघवन्तौ । मघवानौ । मघवन्तः । मघवानः । मघवन्तम् । मघवानम् । मघवन्तौ । मघवानौ । मघवतः ।

श्वयुवमघोनाम् उर वो ऽते पौ ॥ ११७ ॥

एषां वशब्दस्य उः स्यात् पौ परे । न तु ते । मघोनः । मघवता । मघोना । मघवद्भ्याम् । मघवभ्यामित्यादि ।

श्वनः । श्वना । यूनः । यूना । इत्यादि । शेषं राजवत् ।

अर्वा । हे अर्वन् ।

अर्वणो ऽनञस् तुङ् त्ये ऽसौ तु ॥ ११८ ॥

नञ्वर्जस्यार्वणो नस्य तुङ् स्याद् असौ त्ये परे । अर्वन्तौ । अर्वन्तः । अर्वन्तम् । अर्वन्तौ । अर्वतः । अर्वता । अर्वद्भ्यामित्यादि । अनञः किम् । अनर्वा । हे अनर्वन् । अनर्वाणौ । अनर्वाणः । शेषं यज्ववत् ।

पथिमथ्यृभुक्षां थितोर नमौ घौ ॥ ११९ ॥

पथिन् मथिन् ऋभुक्षिन् एषां थस्य नम् स्यात् । इकारस्य च अकारः । घौ परे ।

टेर आ सौ ॥ १२० ॥

पथ्यादीनां टेर आ स्यात् सौ परे । पन्थाः । हे पन्थाः । पन्थानौ । पन्थानः । पन्थानम् । पन्थानौ ।